

Poutník

Časopis Brněnských Unitářů

8/2000 - 30 - VII

POUTNÍK

časopis brněnských unitářů

O B S A H čísla 8/2000 - 30 - VII

1. Úvodník sestry duchovní Rev.J.Plotěné str. 1
2. R.W.Trine: Cesta k vnitřnímu životu..... 2.
Blahopřejeme narozeným v říjnu 3
3. B.Houser: Možnost sebevyjádření 4
4. M.Škárová: EKOGRAMOTNOST. 5
5. Dr.Bohle (z Kopné): Cesta k dokonalosti. 8
6. M.Míkota: Vzpomínka na Kopnou 9
7. Z.Pavličková: Květinová slavnost v Plzni. 11
8. J.Ben David: O českém unitářství. 12
9. W.Jantz:Němečtí unitáři a 70.výročí NSČU. 13
10. R.Steiner(překlad B.Houser) Ježíš z Nazaretu 14
11. J.A.Komenský píše dopis přátelům. 15
12. L.Herold: Závěr z pražské svatodušní promluvy 17
13. V.Antropius připomíná odkaz F.Kircha „pokoj vám“ . 19
14. PROGRAM Pražské obce unitářů na říjen 21
15. PROGRAM Obce unitářů v Brně na poslední stránce přebalu.

MASARYKOVA SPOLEČNOST - odbočka BRNO

zaslala nám svůj program, na který nás srdečně zve:

11.10. MUDr.B.Geryk: **MASARYK A SLOVENSKO**

1.11.Prof.J.Procházka: **MASARYK A LEGIONÁŘI**

22.11. PhDr.M.Neudorfová: **CHARLOTTA G. MASARYKOVÁ**

11.12. Prof.Dr.J.Mezník: **MASARYK A SPOR O RUKOPISY**

DOPORUČUJEME!

26. Th. Roosevelt (Rep.)	1901 - 1909
27. W. H. Taft (Rep.) "U"	1909 - 1913
28. W. Wilson (Dem.)	1913 - 1921
29. W. D. Harding (Rep.)	1921 - 1923 +
30. Calvin Coolidge (Rep.)	1923 - 1929
31. H. C. Hoover (Rep.)	1929 - 1933
32. F. D. Roosevelt (Dem.)	1933 - 1945
33. Harry Truman (Dem.)	1945 - 1953
34. Dwifht Eisenhower (Rep.)	1953 - 1961
35. John F. Kennedy (Dem.)	1961 - 1963+
zastřelen	
36. Lyndon Johnson (Dem.)	1963 - 1969
37. Richard Nixon (Rep.) (Watergate)	1969 - 1974
38. Gerald Ford (Rep.)	1974 - 1977
39. Jim Carter (Dem.)	1977 - 1981
40. Ronald Reagan (Rep.)	1981 - 1988
41. George Bush (Rep.)	1988 - 1992
42. Bill Clinton (Dem.)	1992 - 2000
43. ?	? 2000 -

ZKUSTE SI TIPNOUT: KDO BUDE PŘÍŠTÍM
PREZIDENTEM a napište nám to nebo
zatelefonujte (O5/422 11 222).

Jména správných luštitelů uveřejníme!

PREZIDENTI USA od roku 1789

1. George Washington (Fed.)	1789 - 1797
2. John Adams (FED.)	1797 - 1801
3. Thomas Jefferson (Dem.) "U"	1801 - 1809
4. James Madison (Rep.)	1800 - 1817
5. James Monroe (Rep.)	1817 - 1825
6. John Adams (Nat.Rep.) "U"	1825 - 1829
7. A. Jackson (Dem.)	1829 - 1837
8. M. van Buren (Dem.)	1837 - 1841
9. W. Harrison (Whig.)	1841 - 1841 +
10. John Tyler (Whig)	1841 - 1845
11. J. K. Polk (Dem.)	1845 - 1849
12. Z. Taylor (Whig)	1849 - 1850 +
13. Millard Fillmore (Whig) "U"	1850 - 1853
14. F. Pierce (Dem.)	1853 - 1857
15. J. Buchanan (Dem.)	1857 - 1861
16. Abraham Lincoln (Rep.) zastřelen	1861 - 1865+
17. A. Johnson (Rep.)	1865 - 1869
18. U. S. Grant (Rep.)	1869 - 1877
19. R.B. Hayes (Rep.)	1877 - 1881
20. J. A. Garfield (Rep.) zavražděn	1881 - 1881 +
21. Chester A. Arthur (Rep.)	1881 - 1885
22. G. Cleveland (Dem.)	1885 - 1889
23. B. Harrison (Rep.)	1889 - 1893
24. G. Cleveland (Dem.)	1893 - 1897
25. W. McKinley (Rep.) zastřelen	1897 - 1901 +

Vážení a milí čtenáři Poutníka,
v minulém Poutniku jsme si jen připomněli, že je „konec letních radovánek“ a že nám začíná škola. Škola pro vnímavé čtenáře i posluchače, kteří chtějí duchovně růst.

Díváme se do minulosti, ale také do budoucnosti. Květinové slavnosti v Brně a v Praze, unitářský sněm konaný již v pražské Unitarii, kterého jsme se také zúčastnili svými delegáty, to vše nás naplňuje duchem optimismu a dobrých snah. I když vždy je možné vše dělat lépe a se zřetelem k vyšším a čistším ideálům, lze konstatovat, že unitářský začátek léta byl snad i začátkem nového - skutečně letního času českých unitářů s hojnou duchovní úrodou.

Na brněnské „Květinové slavnosti“ si naši členové a přátelé a také naši hosté z Prahy, sestra předsedkyně Ústředního správního sboru naší náboženské společnosti Ivanka Kocmanová a bratr duchovní unitářské obce v Plzni Rev.Luděk Pivoňka vyslechli mou promluvu „Vše co potkáváš, je také v tobě“. Na pražské hojně navštívené „Květinové slavnosti“ zazněly i promluvy zahraničních unitářů i členů ÚSS. Jeho místopředseda Dr.Ladislav Pivec, Csc. zhodnotil uplynulých 70 let Unitarie i našeho národa a konstatoval, že „*jsme stále na samém počátku cesty v kultivaci vzájemných lidských vztahů a duchovního vývoje.*“ „*Soutřeďujme se na naplnění svého poslání!*“

A jaké je to naše poslání?

Přejeme si posuzovat a studovat současně nejnovější filosofické směry, pořádat kvalitní kulturní akce, oslovovat mládež.

Plánujeme zařídit si v Brně kancelář - vlastní duchovní centrum, kde bychom se vzájemně vzdělávali, pořádali kurzy angličtiny, cvičení zpěvu, meditační kroužek a j. Kdy to vše začne, to vám oznámíme

Schůzky v klubu Neftalim se budou konat ještě v říjnu až do odvolání, kdy dojde k určité rekonstrukci celého objektu.

Skledujte naše plakátky a program na poslední straně našeho časopisu. Pište nám a sdělte nám své návrhy. Rádi je uveřejníme.

Těšíme se na vaši účast a spolupráci.

S přáním všeho dobra

Jarmila Holáňová

Ralph Waldo Trine:

CESTA K VNITŘNÍMU ŽIVOTU

Veškerý život vyvěrá z nitra. To je fakt, jenž musí být znovu a znovu opakován. Životní prameny vyvěrají z nitra, proto bychom měli věnovat více času a pozornosti vnitřnímu životu, než se obvykle - zvláště na Západě - stává.

Nic nám tolik neprospěje, jako když každý den se alespoň na malou chvíli uchýlíme do "samoty". Je nám toho zapotřebí, abychom rozřešili problémy svého ducha a tedy i svého života; abychom lépe promysleli vyšší životní cíle, abychom si jasněji uvědomili věci, na které musíme upoutat a soustředit své MYŠLENKY, abychom stále obnovovali a udržovali živý styk s NEKONEČNEM: abychom ve vřavě a lomozu všedního života neztráceli vědomí, že DUCH NEKONEČNÉHO ŽIVOTA A SÍLY, který je podkladem všeho, působí ve všech a skrze všechny, neboť je zdrojem veškerého života a je též zdrojem života našeho a pramenem naší síly, že bez Něho síla a život nemohou existovat.

Kdo si uvědomí tento fakt a žije stále v tomto vědomí, ten vpravdě našel KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ, jež je svou podstatou duchovní a nemůže být jiné. Nalezneme je jedině ve svém NITRU, ve své duši...Tím, že jsme si vědomi pravdy, že naše bytost je svou podstatou jedna s božským životem. Proto se nebráníme tomu, aby božský život k nám promlouval a námi se projevoval. Takovým způsobem dospějeme až k tomu, že budeme stále "kráčet s Bohem" a VĚDOMÍ BOHA bude živou skutečností našeho BYTÍ.

Čím hlouběji pak bude toto VĚDOMÍ BOHA pronikat naše myšlenky a činy, tím více vzroste naše MOUROSŤ, PROZÍRAVOSŤ a naše SÍLA.

TOTO VĚDOMÍ BOHA V LIDSKÉ DUŠI JE
PODSTATOU, SOUHRNEM A OBSAHEM
VŠEHO NÁBOŽENSTVÍ.

(Zasláno - nepodepsáno)

BLAHO PŘEJEME

všem členům a přátelům brněnské Unitarie,
kteří se narodili v měsíci říjnu.
Přejeme jim klidný a radostný podzim
ve zdraví, síle a zaslouženém štěstí:

- 1.10. Iva B o r d o v s k á
Václav Šindelář, Ždánice
- 2.10. Staňa Zbyněk, Újezd
- 3.10. má svátek Bohumil
- 11.10. Arnoštka Drlíková (93)
- 14.10. Otakar Dušánek, Ivančice
- 16.10. Jarmila Synková (81)
- 20.10. Irena Čejková, Popůvky
- 28.10. státní svátek ČR

Bohumil. Houser:

MOŽNOST SEBEVYJÁDŘENÍ

"Pamatuješ se na Milana?" - ptala se mě Věra během poslední veletržní návštěvy. "Viš, toho našeho spolužáka z gymplu - toho, co se vždy k naší partě opatrně přiblížil a znenadání zařval BU-BU!"

Nemohl jsem si vzpomenout. Žádný div, vždyť od té doby co jsme maturovali uplynulo více jak čtvrt století.

"Jen si vzpomeň!" - naléhala Věra - "později to změnil na indiánské UF, UF! Vy kluci jste si dávno na Milana zvykli a jeho dětské manýry vás pochopitelně nemohly přivést z rovnováhy. Ale holky, ty si dovedly do nekonečna hrát na ulekané a říkávaly: No neblbni Milane, vždycky nás tak strašně vyděsíš! Podvědomě pochopily, že to Milanovi dělá dobře a nepokazily hru ani na maturitním večírku. Jen si vzpomeň na Milana - byl špatným žákem a procházel jen tak tak z boží milosti."

"Hmm" - odpověděl jsem, "už si vzpomínám, Milan, - dlouhý a hudeňý, rezavé vlasy, třídni ho nazýval Fritzem..."

"No, to je dost, že se ti rozsvítilo! Viš, za Protektorátu byl totálně nasazený v Enzensfeldu v Rakousku. To už chodil s nějakou Mad'arkou a byli spolu na horách. Znáš Milana, žádnéj sportovní typ a žádnéj hrdina. A najednou si vypůjčil boty a lyže a rovnou dolů z nějakého alpského svahu. No, pochopitelně to dopadlo katastrofálně! Obě nohy zlomeny a těžce pohmožděna páteř. Dnes žije prakticky na vozíčku. Nedělá ani bu-bu, ani uf-uf, jen když ho v Bratislavě navštívím, bolestně se usměje. Viš," - pokračuje Věra - "mám ho raději než vlastního bratra. Nikam to sice nedotáhl, ani to jediné, to neškodné uf. uf mu osud dlouho nedopřál. Ale takový je život! Nejsou snad také naše touhy po důležitosti a sebevyjádření většinou odsouzeny ke stejnému koncům?"

Zadíval jsem se přes své čtyři dioptrie na lidské mraveniště brněnského výstaviště a pohled unavený pestrostí barev a rozmanitostí forem svezl se na záhon svěží zeleně - na které vánek pozdního léta pohrával si se stébly pečlivě ošetřované trávy.

Milada Škárová:

EKOGRAMOTNOST - člověk mezi lidmi a s přírodou

Autorem slova Ekogramotnost je Frijof Capra, atomový fyzik a znalec východních nábožensko-filosofických nauk. Oba světy, fyzikální (materiálně vědecký) a duchovní (nábožensko mystický) se mu teprve po čase propojily, čímž uzřel a prožil JEDNOTU, tak i neustálou PROMĚNU vesmíru a také nezrušitelnost proměňujících se vzájemných VZTAHŮ všeho se vším: v atomovém jádru, v člověku, v přírodě, v minulosti, přítomnosti a v budoucnosti.

Vzájemné vztahy a propojenost - o tom je EKOLOGIE, nauka o domově (oikos). LOGOS, druhá část slova ekologie, se ve významu, „nauka“ používá teprve pár století. Zkusíme-li si však ke slovu OIKOS přidat slovo LOGOS v původním významu (božský, vesmírný) ZÁKON nebo (božské, vesmírné SLOVO, objeví se nám EKOLOGIE jako (božský, vesmírný) ZÁKON DOMOVA.

Slovo EKOLOGIE vzniklo někdy před 150 lety a dodnes je převážně používáno ve významu pouze materiálním jako nauka či věda o vzájemných vztazích mezi jednotlivými složkami životního prostředí. Frijof Capra, který poznal skutečnou jednotu světa a propojenost na jeho duchovní úrovni, se pak začal zabývat metodami, jak toto poznání prakticky šířit mezi lidmi a přispět tak k záchraně života na zemi. Jeho slovo EKOGRAMOTNOST tedy znamená základní znalost o našem domově - nejen o domě, ale také o obci, městě, přírodě, zemi, vesmíru - a souvisí s tím i převzetí osobní odpovědnosti každé lidské bytosti za spolehlivé fungování tohoto SPOLEČNÉHO DOMOVA ve prospěch všech zde žijících bytostí. Abychom pochopili, že opravdu všichni máme jediný SPOLEČNÝ DOMOV, musíme se naučit EKOČÍST (vnímat a prožívat vzájemné vztahy)... pak totiž poznáme, že jedinou cestou k „trvale udržitelnému životu“ na zemi je SPOLUPRÁCE, člověka s člověkem, lidí s lidmi, lidí s přírodou, se všemi živými bytostmi i s t.zv. neživou přírodou.

SPOLUPRÁCE existuje i ve volné přírodě, ve všech přírodních ekosystémech - i tam je bezpodmínečně nutnou podmínkou vývoje. Neprobíhá tam jen „nelítostný boj o život“, jak nás stále poučují ultradarwinisté, ale naopak SPOLUPRÁCE. Je jediný možný způsob existence, je dán, „naprogramován“ a působením duchovního světa udržován pomocí instinktů a skupinových duší všech skupin živých bytostí. Člověku je ovšem „dána“ další vývojově vyšší možnost existence: SVOBODNOU v ů l í má toto všechno poznat (nikoli slepě věřit a nechat se pasivně vést jakoby skupinovou duší v podobě neomylného učitele či guru), rozumem i srdcem přijmout a pak VĚDOMĚ a SVOBODNĚ začít myslet, mluvit i konat v souladu s (božským, vesmírným) ZÁKONEM, to je náš lidský úkol současné doby.

Co je tedy EKO(LOGICKÁ)GRAMOTNOST?

Je to základní znalost (gramotnost) ZÁKONA, kterým je od věčnosti do věčnosti propojen náš společný jednotný DOMOV (OIKOS) a z této zkušenosti plynoucí nutnost, či spíš vnitřní svobodná potřeba láskyplné bratrské péče o tento DOMOV v každém okamžiku.

O nutnosti systémových změn ve školství mluvil F.Capra na konferenci FORUM 2000 6.9.1997 v Praze. Ve svých návrzích vychází ze skutečnosti, že podstatou EVOLUCE (přírody i člověka) není „boj o přežití a vítězství silnějšího, ale KOOPERATIVNÍ TANEC, jehož hnací silou je TVOŘIVOST a NEUSTÁLÁ INOVACE“. Těmto všeobecně (globálně) platným zákonitostem je podle F.Capry „nutné přizpůsobit veškeré příští technologie, ekonomické systémy, sociální instituce i systém vzdělávání. Pokud by se tak nestalo, nebude žádná budoucnost lidstva.

Nejdůležitější systémové změny ve školství se týkají samého procesu učení a funkce učitele. V procesu učení je důležitá „aktivní konstrukce vědění“ (každá nová informace musí být napojena na dosavadní zkušenosti a znalosti), učení musí probíhat pomocí zážitků a formou podílení se na reálných projektech. Takové ekologicky orientované projekty předpokládají, že škola se stane skutečnou KOMUNITOU, ve které učitelé, studenti, administrativní pracovníci i

rodiče jsou vzájemně propojeni do sítě vztahů. V takové učící se komunitě se pak nevyučuje shora dolů, ale existuje zde cyklická VÝMĚNA INFORMACÍ. Učitel musí umět podporovat TVOŘIVOST, nebát se dočasné nestability systému - ta je totiž nutná pro vznikání nových struktur a forem, tedy pro spontánní obnovování ŘÁDU. Tak to funguje v přírodních ekosystémech, jejichž jsme my, lidské bytosti (i se svou svobodnou vůlí) neoddělitelnou součástí.

Současná ekonomická GLOBALIZACE našeho pozemského způsobu života je šílenou náhražkou skutečné duchovní propojenosti, kterou se „tvůrci“ současné ekonomické globalizace snaží všemi způsoby nevidět, potlačit, zničit.

Speciální absurditou našeho materialisticky zglobalizovaného života je INTERNET, o němž tvůrci i uživatelé jsou převážně přesvědčeni, že jde o něco nového, co existuje jejich přičiněním jen na materiálně-technické úrovni. Oni netuší nic o existenci ÚZKÉ BRÁNY vedoucí do skutečného světa informací, fungujícího na věčné energetické úrovni, která nepotřebuje žádné hmotné zdroje a přístroje. V ní je dokonalým nástrojem lidská bytost, ta věčná duchovní bytost oblečená do určitého fyzického těla.

Je možné a pravděpodobné, že někteří mladí lidé, karmicky připraveni, dosáhnou určitého druhu „osvícení“ tím, že pomocí práce s internetem pochopí analogii mezi světem hmotných počítačů zapojených do sítě internetu a skutečnou přirozenou propojeností světa s úrovní duchovní.

Snad takových lidí opravdu přibývá - a doufejme a přičiňujme se o to, aby přibývalo i takových ekologů budoucnosti, kterými bychom se postupně měli stát všichni a kteří si jsou vědomí vzájemných ekologických vztahů mezi lidmi i přírodou i na jiných úrovních: na úrovních nehmotných, duchovních. A buďme si vědomi toho, že každý z nás každým svým činem i slovem i myšlenkou prožívá svou

O S O B N Í G L O B Á L N Í O D P O V Ě D N O S T .

(Z proslovu sestry Dr.Milady Škárové z 25.2.1999 - redakčně zkráceno.)

Dr.Bohle, jogin z Indie: CESTA K DOKONALOSTI
(Některé myšlenky z jeho přednášek.)

K jakémukoli vyššímu stavu - tedy k určité dokonalosti - je nutno startovat z rovnováhy. Není-li tu rovnováha, je tu nebezpečí vychýlení.

Ti, kdo se přeceňují, kdo jsou domýšliví a pyšní, jsou v nebezpečí onoho vychýlení. Tomu se nelze vyhnout ani v joze. Budou se pyšnit svou dokonalostí. A je to takřka tragikomické, když se to stane právě vedoucímu, který má být vzorem. Ani vedoucí si nesmí myslet, že je lepší než ti ostatní. Je tu velké nebezpečí vzrůstajícího exhibicionismu a narcisismu.

Startujeme-li ze stavu nerovnováhy, postupujeme jaksi šikmo. Potom z jakéhokoli učení si nebereme to, co by nás uvedlo zpět do rovnováhy, ale bereme si právě to, co nás ještě více zešikmuje.

Kolik toho našeho štěstí nebo neštěstí by se nám jevilo jako normální, kdybychom nesrovnávali a nezáviděli.

Existuje určitá egoistická úzkost, která maří soudružnost a spolupráci. Hraje tu svou úlohu i faktor konkurence ve společnosti. Čím je tento faktor větší, tím hůře. Ale náš postoj by měl být takový: ty jsi tam a já jsem tady, každý plníme určitý úkol, jsme přece lidé, tedy úkol lidský, humánní!

(Dr.Bohle měl na mysli konkurenci různých tělocvičných a jogických organizací a případně i náboženských organizací a sekt, jako byla v té době rozšířena organizace transcendentální meditace.) Freud ve své psychoanalýze mluví o t.zv. transferu. To znamená, že i my přenášíme na své přátele svá přání, obavy, zkušenosti. Nevidíme ho objektivně, ale subjektivně. Někdo nám někoho připomíná a už ho máme rádi anebo naopak, vidíme v něm nepřítele. Proto je velmi důležité ovládat svou mysl, nebýt předpojatý, ale umět se vcítit do druhého člověka.

To jsme si na Kopné připomínali a snažili jsme se vytvářet harmonický kolektiv. Myslím, že se nám to dařilo. A kromě našeho prof.Bohleho vzpomínáme rádi na profesora Suryana Goyala. Kdo by nám chtěl sdělit své zkušenosti z Kopné, rádi je uveřejníme. M.M.

Miloš Mikota:

VZPOMÍNKA NA KOPNOU

Každý, kdo se byl jen jednou či několikrát zúčastnil joginského soustředění na Kopné, pořádaného každoročně Tělocvičnou jednotou JOGA-Olomouc (spolupracující s Brněnským JOGA-KLUBEM), ten na to nikdy nezapomene. Byla to oaza duchovní pohody a proto se zde scházeli i členové NSČU z různých obcí, tedy nejen z Olomouce a Brna.

Před více než deseti lety jsem vytvořil vzpomínkový sborníček, do kterého jsem vložil řadu citátů slavných, které se objevovaly každodenně na nástěnce vedle praktických instrukcí. Některé z nich uvádíme na poslední (nebo předposlední) stránce Poutníka.

Z nástěnky jsem si také opsal stať nazvanou **Brahmovy ctnosti**. Myslím, že by to měly být ctnosti každého duchovně probuzeného člověka, ať je to křesťan, buddhista, hinduista či vyznavač kteréhokoli náboženství, ať je to unitář křesťanský, universalistický či humanistický. Každý si může vyzkoušet.

I. fáze:

Zavřeme oči a představujeme si osobu, kterou máme rádi. Po 5 minutách meditujeme jaké jsou naše vztahy, zda je v nich:

1. - úcta - obdiv, 2. - soucit - odpuštění
3. - laskavý mír a harmonie.

II. fáze:

Při zavřených očích si představujeme někoho, kdo nás trápí, s kým máme problémy a meditujeme:

1. - jsme schopni úcty, obdivu, vděčnosti?
2. - jsme schopni soucitu, slitování, odpuštění?
3. - jsme schopni vyvolat laskavý mír a harmonii?

Přemýšlejme: Jaké byly naše emoce? Kladné, příjemné nebo nepříjemné a negativní?

III. fáze:

Představujeme si osobu, kterou dobře známe, ale která je nám lhostejná. Zpřítomněme si tuto osobu a snažme se uvědomit si, jak ji známe, jak se chová, jak se projevuje. Potom

1. - hledejme, co je na té osobě hodno u c t y, co je na ní vzácného, co chvályhodného, co lze obdivovat.
2. - má něco, co si zaslouží s o u c i t u, v čem je zranitelná, zda potřebuje odpuštění a naší pomoc?
3. - může se vytvořit mezi ní a námi stav l a s k a v é h o m í r u ?

Ve všech variantách (fázích), tedy i v této, poděkujte v duchu tomu člověku, té konkrétní osobě, že se nějak podílí i na vašem životě.

Připojuji ještě arabskou moudrost:

Jezdče, ztotožni se se svým koněm,
a kůň tě donese kam budeš chtít.

Jezdče, ztotožni se s c e s t o u,
a na c e s t ě nebude žádných překážek.

Jezdče, ztotožni se s cílem,
a nebude zapotřebí žádný cíl.

A také:

Nenaříjej, že růžový keř má trny,
ale raduj se, že trnový keř má růže.

Člověk procestuje celý svět, hledaje co mu schází,
a vrací se d o m ů, aby to n a š e l.

G. Moore.

Květinová slavnost v Plzni

V neděli 25. června 2000 měli plzeňští unitáři důvod k oslavám. Otevírali své nové sídlo Květinovou slavností a přitom byl ordinován jejich duchovní ThMgr. Luděk Pivoňka.

Plzeňští unitáři se přestěhovali do moderního třípatrového domu, obklopeného udržovanou parkovou zelení. Ve druhém poschodí mají pronajaty čtyři místnosti s příslušenstvím a dvěma balkony. Vše svítí čistotou a pohodou a je vidět péči, kterou věnovali úklidu a zařizování.

Největší místnost slouží jako přednášková síň asi pro 25 lidí, s řečnickým pultem a harmoniem. Tam se konala letošní Květinová slavnost, které se účastnilo 17 členů plus 3 hosté. Na programu bylo nejprve uvítání ses. Libuše Volfové, potom uvedla ústřední duchovní NSČU, ThMgr. Livie Dvořáková, ThMgr. Luďka Pivoňku do funkce plzeňského duchovního, který se již osvědčil svou prací a přednáškami v Plzni i v Praze. Po zazpívání společné písně za doprovodu ses. Jiřiny Chudkové na harmoniu přednesli hosté z Prahy své krátké pozdravy. Reprodukovaná hudba dala rámeček slovům k zamyšlení a hlavní promluvu měl br. Petr Dolák. Po společné písni přinesl květy nejmladší unitář, asi čtyřletý, za pomoci své maminky a další sestry. Meditaci nad květinami pronesla Livie Dvořáková. Po odnesení květin promluvil na ukončení Luděk Pivoňka a společně jsme si zazpívali píseň Máti světa.

Po této pěkné a důstojné slavnosti jsme byli všichni pozváni do útulně zařízené knihovny na občerstvení, připravené členkami Plzeňské obce unitářů. Měli jsme si co povídat až do odjezdu vlaku.

Poslední z místností bude sloužit dětem. A tak vzniká duchovní domov a centrum unitářů v Plzni, kam budou rádi chodit ti, kteří je budovali, i jejich hosté a další členové, aby tam nacházeli v pěkném a kulturním prostředí pochopení i pomoc, aby tak i sami mohli poskytovat pomoc druhým.

Věřím, že budou šířit unitářské myšlenky v Plzni i okolí, budou se rozrůstat a přivítají mezi sebou děti i mladé lidi, a budou stále tak činnorodí jako dosud a jejich sídlo pro ně bude oporou.

Zdenka Pavlíčková

Převzato z Unitářských listů č. 8/2000

O ČESKÉM UNITÁŘSTVÍ

VÝŇATEK Z PŘÍSPĚVKU JOE BEN-DAVIDA 4. srpna 2000
Pro časopis amerických unitářů „Letter for Bell Ringers“

České unitářství bylo především duchovním hnutím se silným důrazem na humanistický teocentrismus. Nezabývá se abstraktní teologií, ani ritualistickým kultem. Je intenzivně zaměřeno na život a žití. Sloužit Bohu znamenalo konkrétními způsoby sloužit lidstvu a to v kosmickém kontextu. Čapek ani Hašpl se nebáli kritizovat Bibli i jiná náboženství, i když podrželi vše, co v nich bylo krásné a pravdivé. Jejich proslovy byly vysoce osobité a měly osvobozující obsah. Jejich modlitby byly meditace.

Avšak jejich hlavní síla spočívala v slití náboženství s tím, co se dnes nazývá humanistickou psychologií. Členové byli nabádáni, aby se dále vzdělávali v psychologii i filosofii, a aby byli politicky angažováni. Protože kazatelé byli tak nápomocni i při řešení osobních problémů členů sboru a podporovali jejich osobní růst, oddanost členů unitářské pospolitosti neměla mezí.

Dnes české unitářství čelí obrovské výzvě a je to zároveň velká příležitost. Velkou vizí je duch jejich zakladatelů přizpůsobený současným podmínkám a prostředí. České unitářství dnes mobilizuje své síly a um, aby začalo znovu obnovou dynamiky dřívější éry. Norbert Fabián Čapek napsal v Dachau: „Zde jsem složil své nejlepší písně. Doufám, že až skončí válka, až se zdrav vrátím, budu je zpívat s vámi.“

Čapek nežije v paměti těch, kteří ho osobně znali, ale pro všechny unitáře-univerzalisty, kteří ho poznali skrze jeho písně a Květinovou slavnost. Jeho příklad idealisty, inspirovaného kazatele, milujícího rádce tisíců členů sboru, může pomáhat unitářům-univerzalistům všude na světě.

Převzato z Unitářských listů č. 8/2000

Němečtí unitáři a 70.výročí NSČU

Časopis německých unitářů "Unitarische Blätter" č.4 pro červenec a srpen 2000 věnoval celou stránku 70. výročí založení NSČU, a to z pera Wolfganga Jantze, který se této oslavy v pražské Unitarii zúčastnil.

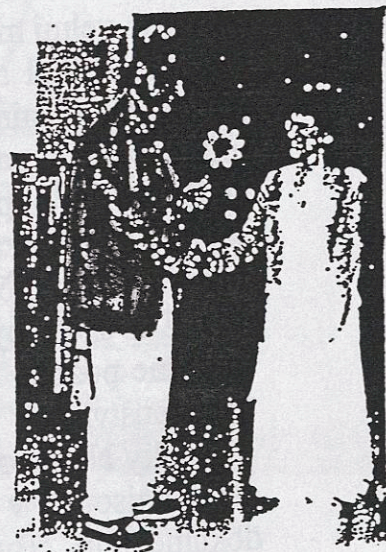
Vzpomíná, že zakladatel NSČU Dr.Norbert F. Čapek zemřel v koncentračním táboře v Dachau

a ani poslední léta nebyly pro české unitáře zrovna radostné.

Ale 70. výročí trvání NSČU bylo dvojnásobně radostné, neboť se konalo opět v budově Unitarie v Karlově ulici v Praze, kterou unitáři na čas ztratili.

Tu radost všem připomněl v slavnostním shromáždění Rev.Ashley Hills.Prezidentka NSČU Iva Kocmanová se ve

svém projevu zmínila i o přátelství německých unitářů, se kterými se rádi scházíme v rámci ICUU a kteří společně s námi usilují o lepší porozumění mezi národy Evropy.

K článku připojený obrázek představuje Wolfganga Jantze, jak předává I.Kocmanové symbolickou květinu českých unitářů slunečnici.

Rudolf Steiner:

JEŽÍŠ Z NAZARETU

Názor nejznámějších učenců může být shrnut následovně:

J E Ž Í Š byl mimořádné židovské medium narozené roku 4 před Kristem. Pravděpodobně studoval zásady Essénských a dodatečně Starý zákon nějaký čas během jeho mladých let, o kterých víme s jistotou velmi málo.

Jako léčitel a kazatel získával mnoho stoupenců, ale jeho mimořádný kriticismus úzké cesty orthodoxních nauk rozzuřil mocné jeho doby, kteří viděli v jeho popularitě hrozbu pro jejich moc a proto jej zatkli a zavraždili. Je možné, že se pak materializoval některým svým stoupencům.

J E Ž Í Š byl Izraelitou po celý život a pokud můžeme poznat, nikdy nevyžadoval založení nového náboženství.

Nauky Nového zákona jsou cenné ve své podstatě, ale nejsou v žádném případě originálním dokumentem. (Byly sepsány až cca 100 let po jeho msrti.) Používané výroky nejsou překladem původních slov Ježíšových. Tyto nebyly nikde zaznamenány.

J E Ž Í Š byl velkým učitelem, od kterého se můžeme učit, byl inspirován z vyšších sfér duchovního života. Osvícení pokračuje i dnes, tak jak se tomu dělo v minulosti - prostřednictvím proroků.

Přeložil Bohumil Houser

Píše dopis přátelům lešenským z Londýna 18.října 1641

O mé první plavbě, jak se nezdařila podle přání a jak jsem byl od samých břehů Norska zahrán prudkou bouří přes celé Baltické moře bezmála nějakých sto mil, dočetl ses, jak myslím, již dříve. Potom však na radu gdaňských přátel — když jsme si sdělili a podrobně uvážili důvody pro i proti — a z pobídek vlastního svědomí svěřil jsem se znovu moři a jeho vládci, aby mne buď zanesl, kam by chtěl, anebo mne ponořil ke dnu, kdyby mu tak bylo libo. A tak se stalo, že jsem v několika dnech dosáhl přístavu tohoto ostrova.

Komenský striktně odmítal válku jako nástroj k řešení mezinárodních sporů. Vyslovil se jasně na mírovém jednání v Bredě roku 1667 za usmíření mezi Anglií a Holandskem (Angelus pacis).

V oblasti náboženské organizace se Komenský také vyslovil k problému sekt. Neodsuzoval některé sekty a priori, pokud „konají všechny věci dobrovolně a hledají společné blaho a je-li způsob jeho hledání náležitý.“ Co se mu však na sektách nelíbilo, bylo to, že se sekty proti sektám zatvrzují a že se dále drobí vylučováním členů.

Komenský lituje, že mnozí šlechetní, moudří a zbožní lidé se ukrývají na pouštích nebo v jeskyních, zatímco svět „zůstává zahalen temnotou.

Proto se Komenský modlí k Bohu jako k Otci Světél o to, aby v srdcích lidí rozsvítil světlo, ne světlo lidské, ale světlo Boží, poznání Boží pravdy a konání božských skutků.

K Tobě, Otče Světél, konečně obrámeni, velice pokorně se modlíme:

Rozsviř svíci naší, osvětli naší temnotu,

neboť tmy dosud zastírají zemi a mrákoty lid.

Veliké a temné mraky nekonečných nevědomostí, omylů a marností zakalují oči světa, takže nemohou vidět Tebe, **SLUNCE PRAVDY** a spravedlnosti, jsouce zahaleni svými mrárotami, které milují a zdráhají se jich zbavit, protože neznají Světlo - Tvé Světlo.

Ó, Bože, naplň zemi poznáním a povzbuď lidi, aby psali do knih p r a v d u

a Ty sám ji vepiš do lidských srdcí.

Vzbuď ducha moudrých v celém světě

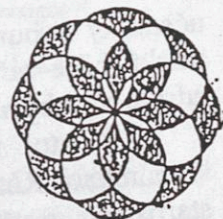
a vybuduj svou ŠKOLU v srdcích všech lidí,

aby se již celý dům světa (nejen dům evropský)

naplnil světlem tvé slávy a pravdy.

Učiň, aby v podvečer světa zavládlo všude

Tvé s v ě t l o. Tak se staň.

Ilja Herold: S v a t o d u š n í p r o m l u v a

Závěr z promluvy 13/6 2000 v Praze

⌘

Já se, bratři a sestry, domnívám, že vše co jsem řekl se tak trochu dotýká i Vás. Vy stojíte na počátku nového údobí života svého společenství. Ať chcete nebo nechcete, ty nastalé změny se vás dotknou a možná hlouběji, než zatím sami tušíte. Budete se měnit jednak ze své vůle, ale také pod tlakem nových okolností. A tady je důležité, abyste měli o svém společenství určitou naději a sen. A možná, že ten obraz prvotního společenství křesťanské církve v Jeruzalémě by Vám mohl napomáhat. Po stránce duchovní, po stránce vzájemných vztahů, až i po tu stránku ekonomickou. Jaké místo a pořadí zaujme ekonomika ve Vašich starostech, kdo a podle jakých měřítek bude o ní rozhodovat, jak a k jakým účelům ji budete používat. Sbor, ve kterém jsem já prožil svůj život, býval krásným sborem. Dokud byl relativně chudý. Ne příliš chudý, ale relativně chudý. A zkazily nás peníze. Peníze, kterých nakonec nikdy není dost i kdyby jich bylo sebevíc, a které si prosazují svou nadvládu nad vším ostatním, které pak chátrá a ustupuje do pozadí až se nakonec ztrácí. To je to první co jsem chtěl Vám osobně připomenout.

To druhé, to je ta síla povstat, narovnat se a promluvit. Nejsou vždy jenom nesnáze a úzkosti vnější. Bývají i mnohé nesnáze a úzkosti vnitřní. V zaměstnání, ve sboru, v klubu, stejně jako v rodině, kde nás po dlouhé měsíce a léta a někdy i docela banální věci a vztahy dokáží trápit a utiskovat, dusit, znehybňovat, pokořovat a mořit. Ale i tady je důležité povstat a narovnat se. Ani doma se věci nedají řešit v předklonu, v beznaději, bez určité dávky odvahy. Pokud to byl tedy kulový blesk nebo statická elektřina tenkrát v Jeruzalémě které

učedníky vyburcovaly, pak Vám přeji, aby vždy dostatek kulových blesků bil a zářil kolem Vás. Pokud to byly jiné zdroje, hledejte tyto zdroje odvahy a síly jinde. Tam kde jsou. Ale málokdy to jde bez nich.

A to třetí je slovo. Mluvit. Společenství předpokládá komunikaci. Rozhovor. A to rozhovor o všem, o všech věcech, o všech starostech, o všech záměrech i touhách, o všech úspěších i prohrách. Rozhovor o věcech sporných, nesnadných, nejasných, riskantních, ale také zdánlivě samozřejmých, pracovních, duchovních, věcných, připravovaných, probíhajících i hotových. Rozhovory ne tajné, ne za dveřmi, ne v kuloárech. Nic horšího se nemůže společenství stát, než že se rozdělí do vrstev, které mezi sebou nedokáží komunikovat, ať již pro nezájem, pro podceňování, nebo pro zdánlivou úsporu času. To vždy nutně špatně dopadne. Proto mluvit. Programově, otevřeně, narovinu, se všemi a o všem.

A to poslední a jakoby skryté za tím vším je naděje. Že pokud spolu mluvíme a mluvíte, potud je ještě naděje a příležitost a prostor a čas, které dávají životu hodnotu, rozměr, obsah, směr a cíl.

Nemluvil jsem, bratři a sestry, o tom, o čem nebo o kom jsem snad podle dnešního svátku měl mluvit především: O Duchu svatém. Ale všimněte si, že on se o něm ani náš biblický text příliš nešíří. A pokud se o něm zmiňuje, tedy s jakousi bezproblémovou samozřejmostí. A tak věřím, že jsem o Duchu svatém v den našeho svátku přeci jen hovořil, i když se svou dávkou bezproblémové samozřejmosti. Ale tématu že jsem věrný zůstal.

Z odkazu Ferdinanda Krcha

POKOJ VÁM

Kapitola 126: Pobožnost v rodině

Dnes lidé neposlouchají rádi v kostele dlouhá kázání s výkladem starých biblických událostí, nic si z nich nepamatují, nic z toho nedovedou ve svém životě upotřebit. Potřebují pravdivé příklady ze života, ve kterém teď žijí, aby si mohli na takovém příběhu, který tak hned nezapomenou, zavěsit jako na hřebík vyvozenou pravdu Boží. Ježíš sám opíral svá slova o výstižná podobenství, příklady z tehdejšího života a z domácího prostředí. Vypravuje o marnotratném synovi, o milosrdném samaritanu a mnoho jiného, nezapomenutelného, aby probouzel soucit, lásku, milosrdenství a poznání Božích zákonů.

Jděme v jeho šlépějích! Pro lepší názornost, pochopení a zapamatování volme jenom příběhy a příklady z našeho dnešního nebo nedávného života, z našeho nebo známého prostředí.

Jako příklad můžeme uvést vyprávění o vdovině lampičce:

„Na vysoké mořské skále stál malý rybářský domek. Bydlela v něm chudá vdova, která se živila přádkem. Za nočních bouří slýchávala často volání o pomoc námořníků, kteří tam pod skalou ztroskotali. Přemýšlela, jak těm nešťastníkům pomoci. Vymyslela si toto: když bude denně příst o hodinu déle, bude moci koupit olej do lampičky, kterou postaví každý večer do okna lodím na výstrahu. Atak svítila dlouhá léta. Už neslychala v noci zoufalé volání o pomoc jako dříve a měla radost ve svém srdci. Po čase se však lidé dozvěděli, kdo to v noci na skále svítí a záchranění námořníci začali chudé stařeně z vděčnosti posílat dárky ze zámořských krajů. Cítila hlubokou vděčnost Bohu za jejich přízeň.“

Po takovémto vyprávění rozvineme rozhovor o tom, jak i my můžeme a máme „rozsvěcet lampičky“ ve tmě na pomoc druhým – jako ta chudá vdova. Jenom nesmíme být hlouš a naslouchat, že nás volá pláč, bolest, bída a beznaděj. A musíme si vymyslet – jako ona –

co a jak uděláme i při své chudobě. Nikdy nesmíme říkat: „Tady se nedá nic dělat, na to naše síly nestačí.“ Vždycky se dá něco dělat! Každé i malé zlepšení situace je vítáno. Nejlépe nám poradí naše dobré srdce, které je velmi vynalézavé. A neodkládat, pomáhat hned, jak je to možné! Hlavní věcí je naše soucitění a porozumění pro bolest druhého, naše snaha potěšit, posílit, naplnit novou nadějí a vírou. Pak i to, co z mála dáváme nabývá teprve ceny. Pomoci někomu v práci na kterou nestačí, obstarat nemocnému lékaře, nákup, ohlídat děcko, atd. atd. Je tolik drobných i velkých úkolů lásky – i bez peněz.

Jak požehnaný je takový vzájemně se povzbuzující rozhovor, z kterého se rodí mnoho dobrého a uskutečnitelného! Je-li taková duchovní rozprava doprovázena na počátku i na závěr duchovní písní nebo modlitbou, naplní se srdce všech účastníků velkou radostí a mocnou touhou být dobrým člověkem ve službě Boží lásky.

Převzato z Unitářských listů číslo 8/2000

Připravil a upravil V.A.

PROGRAM SHROMÁŽDĚNÍ PRAŽSKÉ OBCE UNITÁŘŮ

- Neděle 19.30 Anenská 5, nalý sál
 1.10.: Rev.L.Dvořáková - Rev.L.Pivoňka:
Jsme odpovědni jeden za druhého
 15.10: Ing.J.Herold: **My a ti druzí**
 29.10.Dr.L.Miřejovský: **Současné hledání duchovního rozměru**

- Pondělí 18.00, Karlova 8, 1.poschodí
 2.října: Ing.arch. J.Žlábek: **Meditace a úsměv**

- Úterý 14.30 - 17.45 tamtéž
Kurzy angličtiny vede prof. P.Šušcová

- Úterý 17.00 hod. tamtéž
 3.10. Dr. L. Miřejovský: **Něco o náboženství Sikhů**
 10.10. Ak.malíř V.Žižka: **PRAHA 2001 - o čem se nemluví**
 17.10. Doc.PhDr. V.Břicháček: **Emoční inteligence**
 24.10. Z.Vachtl: **Jak lze skromně a šťastně žít**
 31.10. Dr.J.Chudková, I.Kocmanová, J.Krpejš, Dr.Z.Pavličková,
 Rev.Mgr.Pivoňka: **Jak jsme poznali Transylvánii**

- Každou STŘEDU od 14 do 16 hodin Karlova 8 - Arkona
setkání žen k duchovním hovorům
 a četbě duchovních textů

- Čtvrtek 17.00 hod. v Anenské 5, sál N.F.Čapka)
Setkání s duchovní hudbou
 5.10. ETNICKÉ BUBNY, koncert skupiny „Létající koberec“
 19.10. ADAM MICHNA Z OTRADOVIC,
 J.Běhounková - zpěv, D. Drábková - varhany
 Každý **čtvrtek**, Karlova 8, 19 až 21 hodin
Hatha Joga - vede ing.arch. J.Žlábek

OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ

PROGRAM NA ŘÍJEN 2000

Shromáždění se konají v kinosále, Radnická 4, 1.p. vždy
v pátek v 17 hodin, vstup do sálu v 16,45, odchod v 18,45.

6.10. Dr.Boris Merhaut:

TRANSCENDENTNÍ JEDNOTA NÁBOŽENSTVÍ

13.10, Dr.Bohumil Houser:

VÝZNAM PSYCHIKY PRO ZDRAVÍ ČLOVĚKA

(Poznátky z účasti na Konferenci o přírodní medicíně v
Edmontu, Kanada (září 2000))

20.10. Dipl.tech.Miloš Kopřiva!

OTAZNÍKY A ZÁHADY NAD HROBEM JEŽÍŠE

27,10 Prof.M.Šubartová:

SPIRITUALITA - ANO ČI NE?

SEMINÁŘ sestry Rev.Jarmily Plotěné
SEBEPOZNÁVÁNÍ NA DUCHOVNÍ CESTĚ (s diskusí)
pokračuje v prostředí stylového klubu NEFTALIM, Kopečná 37 (Z
ulice Pekařské vlevo po schodech dolů) každou středu v měsíci,
vždy od 17,00 hodin - v říjnu tedy 4., 11, 18, 25.

4.10. bude hostem Dr.Boris Merhaut s tematem:
BUDOVÁNÍ SVĚTA, KDE NIKDO NEPROHRÁVÁ